

NIEŻYWNY (1) *ai*

N pl subst nieżywné.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.

Nie mający życia, martwy, umarły:

Wyrażenie: »kraje nieżywne« = *kraina umarłych; terra oblivionis Vulg Ps 87/13: Czy vmárłym cudá chcełz okázowác? czyli Vmárli wftawłzy będą cię czćili? Czy dobroć twoiá w grobiéch będzie powiádána? Albo pod ziemiá prawdá wyznána? Czy twoię łprawiedliwość/ y twé łprawy dziwné/ Włpominác mogą kráie nieżywné? KochPs 132.*

Synonimy cf NIEŻYWY.

Cf NIEŻYWY

KK